

„ПОСТУПЪ“
Выходитъ что тѣмъ въ четвергъ.

ПЕРЕДПЛАТА:
на цѣлый рокъ . . \$1.50
на полъ рока . . . 75ц.

Передплату и всякія дописки наложить засылать на адресу:

„POSTUP“
The Russian Weekly Paper,
NEW YORK.

ПОСТУПЪ

(THE PROGRESS)

Газета для русского народа въ Америкѣ

„POSTUP“
The Russian Weekly Paper.

SUBSCRIPTION:
Per year . . . \$1.50
6 months . . . 75c.

All Communication should be addressed to:

„POSTUP“
The Russian Weekly Paper,
421 E. 70 St.
NEW YORK.

ЧИСЛО 3. НЬЮ-ИОРКЪ, 16-го ЯНВАРЯ 1908. ГОДЪ II.

№ 3. NEW YORK, N. Y., JANUARY 30, 1908. VOL. II.

Entered as Second-Class Matter February 2, 1907 at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

VICTOR P. HLADICK, Publisher and Editor.

КАЛЕНДАРЬ — ДАРОМЪ.

ИЛЮСТРОВАННЫЙ РУССКІЙ КАЛЕНДАРЬ

изданія „Русского Слова“
даемо тоже даромъ предплатникамъ.

Кромѣ того даромъ предплатникамъ даромъ календарь изд. о. Кубека;

2) Календарь стѣнный съ портретомъ русскихъ царей;

3) Календарь русский Столовый.

Если кто-то хочет купить у насъ календарь, то цѣна слѣд.:

Календарь изданія о. Кубека 40 ц.

Календарь отрывочный стѣнный 30 ц.

Календарь Русский Столовый съ картиною русского царя и его родины 30 ц.

Календарь Изд. „Русского Слова“ 40 ц.

ЯКЪ ОТБЫЛОСЯ ВЪЧЕ ВЪ ДЖЕРЗИ СИТИ, Н. ДЖ.

Що русский народъ начинае скидати съ своихъ очей иезуитско-римско-польскіи окуляры, которы на силу закладываютъ намъ лжи и иезуиты, та начинае дивитися здоровыми очами на все то, что намъ подступомъ подсуваютъ наши враги, то не только запрети не може. По-свѣдѣчаютъ о томъ численныя протеста въ газетахъ противъ папкой булы и противъ бискупа Ортинского, а на послѣдъ публичныя протесты на вѣчахъ, а заразомъ численныя присоединяются уніатовъ къ православію.

Въ попередномъ числѣ мы писали, якъ то разумно поступили Русины въ Бруклинѣ взгляда на папской буллы, — якъ устроили вѣче и что на томъ вѣчу радилы, на томъ мѣстѣ передаемъ вамъ поч. читателѣмъ описъ такоу самого вѣча, якъ въ Бруклинѣ бывшого въ Джерзи Сити, Н. Дж., а отбылося то вѣче такъ славно, что варта о томъ написать и прочитати.

До сликания вѣча споводовало джерзиситскихъ Русиновъ то, щобъ порадитися о томъ, что мы Русины маемо робити теперь, коли Римъ, по воли ляховъ, хоче переинципати нашъ восточно-греческій обрядъ на латинскій, а дальше язъ Русиновъ хоче робити ляховъ.

Мимо того, что въ день, въ который мало отбылося вѣче, 23-го, была велика снѣжна за-морозка, снѣгомъ было въ очи, что учинитися не можна было, — а Русины и сознательныхъ Джерзиситскихъ собралось на вѣче около 250 — самыхъ старшихъ и честныхъ газдовъ.

Явились на вѣче тоже и Русинки изъ сусѣднихъ мѣстъ — изъ Бруклина, Нью-Йорку, Нью-Арку и прочее.

Открывъ г-нъ Симеонъ, председатель парохіальна-го проповою, въ которой цѣли пригласили и воззвать тѣхъ, кто годятся съ програмою вѣча, чтобъ опустили галю, або по-мѣстѣмъ мѣръ захавались при-ступити. Послѣ бесѣды, г-нъ Бар-на, секретарь собранинхъ, чтобъ

выбрали председателя для пере-веденія вѣча. Председателемъ былъ выбранъ односторонно г. Викторъ П. Гладикъ, редакторъ „Поступа“, мѣстопредседателемъ г-нъ С. Барна, а секретарями гг. Максимъ Е. Дзюмба и Діонизій Шмайда.

Г-нъ Гладикъ поблагодаривъ собранинхъ за довѣріе, въ довшой бесѣдѣ пояснивъ якъ то Римъ и иезуиты, а дальше отвѣ-ти на вопросы Русин-ляхи вѣчно ста-раются уничтожить нашъ восточ-ный обрядъ, а съ нимъ и русский народъ — Русь. Говоривъ об-ширно г-нъ Гладикъ и о томъ, якъ горды римскіи папы отдели-лись отъ той Церкви, которую основалъ самъ Христосъ, якъ зневажили науку самого Христа и апостоловъ. Дальше розска-завъ г-нъ Гладикъ собравшимся о томъ, якъ то славный русский кн. Владимиръ принимавъ съ на-родомъ православну вѣру отъ Грековъ, добровольно безъ вой-ны, безъ розлитія крови, та якъ то подступомъ иезуиты затягли русский народъ въ унію съ Ри-момъ, — якъ отъ принятія уніи римскіи папы старались и стара-ются разомъ съ ляхами нисичити греческій обрядъ а съ нимъ и русский народъ. Пояснивъ г-нъ Гладикъ кто то суть Василіане, та яку подлу службу они роб-лятъ иезуитамъ, — отвѣтнимъ врагамъ русского народа, пра-вославной вѣры и восточно-гре-ческого обряда. „Такимъ то под-лымъ иезуитомъ“ — говоривъ г-нъ Гладикъ — показався и не-давно уличенный римскими па-пою бискупъ-иезуита Ортинскій, которого недавно послали рим-скіи грѣшники разомъ съ булою, для русского народа въ Америкѣ.

Кто есть Ортинскій, то мы уже знаемъ изъ его дѣлъ, съ его батярскихъ проповѣдей, про-кляновъ и пр. Онъ самъ ска-завъ въ церкви, при св. Олтари, что онъ заблудилъ, зажерты, — та хотѣвъ бы насъ такой живцемъ своими иезуитскими зубами за-жертвовать, только бѣда въ томъ, что наша руска шкура тверда, и перше онъ зубы поломле, нѣмъ насъ покусаетъ. — Говоривъ г-нъ Гладикъ и о томъ, якъ то тѣ свя-щенники, василіане, что выш-ли съ той самой школы, что и Ортинскій, ницуютъ восточно-церковный обрядъ на латинскій, а въ концѣ воззавъ собранинхъ, чтобъ свой протестъ противъ римско-польскихъ катовъ заяв-лять не словами, а на дѣлѣ, т. е. чтобъ наплювали на Римъ, на папу, на бискупа Ортинского и вернулись тамъ, съ отки насъ подступомъ перетягнуто. — Бе-сѣда г-на Гладика была много-кратно прерывана гучными ол-песками.

Г-нъ Симеонъ Барна говоривъ о отношеніяхъ въ Джерзи-Сит-ской парохіи, якъ то священни-ки изъ украинно-радикального табора заводили въ парохію про-цесса, сварихъ, подбуривали од-нихъ парохіянъ противъ дру-гихъ, черезъ то парохія нахо-дится въ великихъ догвахъ. Го-воривъ Барна и о томъ, якъ то бискупъ Ортинскій ворожо вы-ражался передъ нимъ о Джерзи-Ситской церкви.

О. Протоіерей Хотовицкій изъ Нью-Йорку говоривъ о томъ, якъ опѣку польскихъ королѣвъ, а

то вороги Руси, отъ часу коли Галицка Русь перейшла подъ познѣше подъ Австрію стара-лись и стараются всякими спо-собами раздѣлити русский на-родъ на партіи, та твердятъ, що русский народъ въ Галичинѣ, не походить съ того самого кореня, що и русский народъ въ Россіи. „Радоватися треба, говоритъ о. Хот. — что мимо всякихъ воро-жихъ махинацій у русского на-рода въ Галичинѣ не отнято на-родныя чувства и любовь до своихъ братьевъ въ Россіи.“ Го-воривъ тоже о. Хотовицкій, что если бы уніятскіи священники были сильно убѣждены въ томъ, что приказуе вѣровати римска церковь и что они сами науча-ются, то они спешностию прийшли бы на вѣче и передъ народомъ доказали правдивость того, что учать, показали где правда.

„Прихоръ и подумати, говори о. Хот. — что многіи уніятскіи свя-щенники хотя и добре знаютъ, что находятся въ заблужденіи, и мѣсто вернуться на дорогу не-тинны, они называютъ тѣхъ, что остались при той христіанской вѣрѣ, въ которой жили ихъ преки. — схизматиками, — та какъ назва-отнѣсены до нихъ. Въ такомъ случаю треба бы въ уніятскихъ церковныхъ книгахъ показавъ-ти молитвы до св. Отца Нико-лая, Антонія Печерского и др. ще не признавали надъ собою власть папы, бо-жѣ то справдѣ смѣшно выглядае: до православ-ныхъ святыхъ молитвы, обхо-дити въ ихъ честь праздники, а равночасно называть ихъ шиз-матиками.“ Бесѣда о. Хотови-цкого была тоже многократно пе-рерывана гучными рукоплеска-ніями.

Г-нъ Максимъ Дзюмба поя-вился якъ то въ Галичинѣ не од-ному честному русскому чело-вѣку прийдеть терпѣти за свой русский переконанія, не только отъ чужихъ, но и отъ своихъ, но тутъ въ Америкѣ, русский галиц-кій народъ свободный и пови-ненъ разъ на все отягаться съ чужой опѣки.

Г-нъ Яковъ Кода говоривъ о томъ, яку то велику силу мае наука—просвѣщеніе и если рус-скій народъ буде сознательнѣй-ший, то самъ спознае, что наше, а что чуже, чего маемо держатися, а что ненавидѣти.

О. В. Туркевичъ въ ясномъ свѣтлѣ представивъ на основѣ историческихъ фактовъ, что тен-денція Рима есть не только пе-реставитъ Русиновъ въ католи-цизмъ, но тоже и уничтожити рускую народность. Вѣдъ же тутъ въ Америкѣ, Русины гр. кат. обряда были совсемъ под-чинены юридическіи совсемъ чужихъ, айришскихъ католическихъ бискуповъ, а коли Русины на-чали домагаться своего бискупа, то Римъ пославъ Ортинского, который на вскрѣзъ пересекне-ный католицизмомъ, чтобъ нага-нать Русиновъ до католицизму.

Обговоривъ о. Туркевичъ тоже разумно, яке значѣнье мають всякіи протесты противъ булы и Ортинского, и что шкода ди-кеномъ и думати о томъ, чтобъ спапа откинувъ свое постанов-леніе, онъ же о томъ и добре знавъ, що русский народъ буде протестовати противъ его роз-порядженій и для того и строго

загрозивъ проклятіемъ тѣмъ, що будутъ протестовати. Для того мѣсто протестовати, лучше от-вернуться отъ Риму. — Бесѣда о. Туркевича была тоже перерывана рукоплесканіями.

Г-нъ Н. Скоцильскій сознате-льный Русинъ изъ восточной Гали-чины росповѣвъ о томъ, якъ то его въ Галичинѣ арестовали за то, что говорилъ съ своимъ зна-комымъ о православіи и приве-ли передъ старосту поляка, ко-торый началъ ему грозити арес-томъ за то, что онъ похваляе „шизматикомъ“. Однако Ско-цильскій доказавъ старостѣ, что всѣ уніятскіи священники мо-лятся за православныхъ а не за католиковъ, а яко доказъ того, показавъ старостѣ въ молитво-словѣ той уступъ, где написано „и всѣхъ вастъ православныхъ христіянъ“.

О. Прот. Хотовицкій доложивъ, что коли здрайцъ русского на-рода Терлецкій и Поцѣй запрод-ли православныхъ римскому па-пѣ, то папа съ радости выдавъ медалъ съ надписею: Recertis Ruthenis, теперь-же, коли на-родъ съ погордою отвертаеся отъ Рима, треба бы тоже выдати медалъ съ надписею: яро рим-ске зломане.

Г-нъ Василій Овчаровскій го-воривъ о томъ, чтобъ старшіи уважали на молодежь, чтобъ по-сылали дѣтей до школы и до церкви, бо отъ молодежи зави-ситъ будущность.

Послѣ выше згаданныхъ бесѣдъ, председатель г-нъ В. П. Гладикъ прочитавъ резолюцію слѣд. змісту:

Заживши, что римскіи папы ворожо выступаютъ противъ русского народа;

Що почавши отъ принятія уніи, стараются всякими спо-собами черезъ иезуитовъ уничто-жить нашъ прекраснѣйшій восточный обрядъ, а съ нимъ и нашу рус-скую народность, та подступомъ загибають насъ въ латинство;

Що безъ вѣдомости русского народа накиннули намъ бискупа, который яко иезуитскій выхо-вонецъ робитъ не по воли рус-ского народа, а по воли его вра-говъ;

Що съ бискупомъ Ортинскимъ приславъ Римъ, знану всѣмъ буллою, которою отнято у руско-го народа свободу совѣсти, —

Мы, Русины, походящіи съ Галичинны и Угорщины, а жи-вучи въ Америкѣ, въ мѣстѣ Джер-зи Сити, Н. Дж. собравшись на вѣчу дня 23. н. ст. января, помо-лившись Богу, по зрѣлой разва-жѣ, постановили сорвати всякую связь съ римскими папами, и вернуться назадъ на лоно пра-вѣдной православной вѣры.

Резолюція тая была односто-ранно принята громкими рукоплес-каніями.

За тѣмъ г-нъ Гладикъ воззавъ собранинхъ джерзиситскихъ Ру-синовъ, чтобъ протестъ свой вы-разили не только словами, но и на дѣлѣ, а именно чтобъ сейчасъ выбрали комѣтетъ, который за-нявшись веденіемъ дѣлъ новой православной парохіи. Всѣ со-бранные заявили, чтобъ той ко-мѣтетъ, что урядовавъ мину-лого року при старой церкви, урядовавъ и въ новой парохіи; — выбрано тоже коллаторовъ,

которые начнутъ збирати колек-ту для новой православной па-рохіи.

Г-нъ Петро Шмайда заохо-тивъ джерзиситскихъ парохіянъ, чтобъ на новой дорогѣ трижа-лись купы и не слухали иезуит-ско-польскихъ зашукниковъ, та всякихъ явныхъ и скрытыхъ во-роговъ Руси.

За тѣмъ о. Прот. Хотовицкій воззавъ собранинхъ до молитвы и разомъ съ собраними отспѣ-вать „Достойно“.

На послѣдъ г-нъ председатель поблагодаривъ присутныхъ за численне участіе, и заохотивъ до дальней смѣлой борьбы съ врагами. При томъ г. председа-тель поднесъ многолѣтствіе со-бравшимся, американскому пра-вославному архіепископу Пла-тону, о. Хотовицкому, Турке-вичу у русскому конзулу Н. Н. Ладженскому. По каждомъ по-желанію многолѣтствія, въ гали розносились гармоніино звуки старого русского „Многая лѣта“, но найголоснѣйше спѣвали со-бранные „многая лѣта“ русскому царю.

По отспѣванію пѣсни „Миръ вамъ братья“ собраними предсе-датель объявивъ вѣче закрытымъ, и собрании съ радостію, яка ма-льовалась на ихъ тваряхъ нача-ли розходитися до дому, говоря-чи о томъ, что чули на вѣчу.

ПОЛѢТИКОВАНЬЕ РУСИ-НОВЪ.

(Голосъ русского работника.)

Правду лише Исторія
Ще съ дѣда-прадѣда:
Русинъ довго самъ не буде-
За нимъ пхаетъ бѣда.
...А бѣдоу у Русиновъ,
Суть днесъ иезуиты —
Попы радикалы,
Украинскіи перевертнѣ —
Бодай бы пропали.

Бо то русский братъ въ Америкѣ ведеть политика. Съ кимъ зойдеша, чи то на улицы, чи на забавѣ, на крестинахъ, въ сало-нѣ, то всюду почуешь якъ наши Русины политикуютъ то о бискупѣ-иезуитѣ Ортинскомъ, а папской булы, о священникѣ, а т. п. Одинъ каже, что будемъ латинниками, другій что право-славными, иншіи съ насмѣшкою каже, что не православными, а „дареславными“ — а ще иншіи, что москалями, украинцами, ра-дикалами, мадярами, ляхами, а суть и такіи что кажутъ, что бу-демъ такими, якихъ еще на свѣ-тѣ не было. Все то полѣтико-ванье свѣдѣтъ о томъ, якъ то вороги вмовляютъ до темного русского народа всякіи безъо-сновныя науки, въ той цѣли, чтобъ насъ подѣлти, роздробити и ослабити. Ажъ жалъ серд-це стискае, якъ человекъ почуе такого збаламученного Русина, якъ онъ, якъ та выучена папуга выкрикуе на своего русского собрата: Ты москаль, шизма-тикъ, ты служишь царю, кото-рый есть головою церкви и т. п. Ты то похвостачи вороговъ

русского народа ворогуютъ больше противъ своихъ чест-ныхъ русскихъ братьевъ, якъ кайгерши чужіи враги, а то для-того, бо они хотять повелѣчи-тисъ передъ нашими врагами, що они незадаромъ имъ нанялись на службу, та не даромъ получа-ють всякіи почести, ласки, мѣ-ста и дарунки.

Закладують намъ тѣ нашими отвѣтнимъ врагами упечены побрехачѣ, що руска православ-на Церковь узнае за свою голо-су царя, и за то насъ называ-ють „дареславными“. Но то ложъ! Если бы русский царъ бывъ дѣйственно головою Церкви, то онъ въ церкви не клявѣтъ бы разомъ съ народомъ и не моля-быся, а засѣвъ бы въ церквѣ на престолѣ, яко голова церкви, по-добно якъ засѣдае на тронѣ яко царь русского народа. Такъ вла-стно робитъ папа римскій, кото-рый яко голова Церкви сѣдае на престолѣ, каже себе носити сво-ими слугамъ, называеся непо-грѣшимымъ, а его подданы цѣ-луютъ ему ноги, а даже подош-вы пантофлѣ, на которыхъ есть изображение св. Креста. Того не робитъ и не жаеае робити русский царъ, а затѣмъ тѣ, що хвалятъ папу — то недоверки, бо смертельному человеку отда-ють такіи почести, якіи ему не належались и для того они напо-славцѣ.

Ото-жъ дорогой русский брате, застановисъ надъ тѣмъ и скажи тѣмъ баламутамъ, що ани рус-скій царъ не есть головою Цер-кви, ани папа въ Римѣ — а го-ловою Церкви Христіанской есть самъ Иисусъ Христосъ.

А що православный русский народъ при Богослуженіяхъ выпоминае своего русского царя — то тѣмъ онъ и гордится — бо-жѣ чи то не лучше молитися за здоровье своего русского царя, якъ за здоровья нѣмца або таліана?! Чи-жъ то не прикро намъ, що мы Русины въ Галичи-нѣ, Угорщинѣ и на Буковинѣ мусимо молитися за чужинцевъ, которыхъ не жають намъ добра, а заклады?!

Роздумайе русский брате надъ тѣмъ всѣмъ, не дайся бала-мутити, стережисъ всюда тѣхъ русскихъ зрадниковъ и измѣн-никовъ, що по фаризейски хо-тятъ тебе звести съ дороги истинны.

Неодинъ зъ вастъ братья чувъ якъ священникъ въ церкви чи-тавъ посланіе бискупа Сотера, въ которомъ онъ отзываетъ сло-вами: „Дорогой мой русский на-роде“. Правда, что то пріятныя слова, но они только на папе-ри, а не въ сердци. Въ тѣхъ сло-вахъ русский брате, бискупъ Ортинскій подсуваетъ тобѣ тритину. То-жъ будь осторожный, рус-скій работникъ, не зважай на жалобы и плачи бискупа, бо они фальшивы и вырахованы на то, чтобъ насъ сдурити и обма-нути.

Слухай русский брате тѣхъ щирыхъ русскихъ людей, кото-ры говорятъ и пишуть въ газе-тахъ щирю правду, а певно не будете жаловати. Передовсемъ читай русский брате нашу рус-скую газету „Поступъ“ съ увагою и съ довѣріемъ, бо тое все, що въ ней написано, есть чиста свята

правда. Издатель ей, желая лишь добра и славы русскому народу. Та не лишь самъ читай, но читай и другимъ русскимъ людямъ, що неумѣютъ читати, абы и они знали, кто они и якъ по-
6

винни поступати, щобъ ихъ пороги не звели зъ дороги. Доки у русского народа есть своя русска православна вѣра, восточно-греческій обрядъ, свое писмо и бесѣда, доти онъ числится самостоятельнымъ народомъ, доти другіи народы его поважають и боятся, и доти онъ може жадати того, що ему по Божому и по человеческому закону належится.

Держімся отже миліи русскіи братья крѣпко своей православной вѣры, обряда, мовы и письма, просвѣщаюся соединяюся, та маймо въ Бозѣ тверду вѣру, що Згинуть вороги и всякіи супостаты

Руси идутъ порогомъ,
Лишь шпро помолѣмся
И до дѣла — съ Богомъ.

Павель М. Дудичъ.

СОТЕРОЯДА.

Фаризейство бискупа Сотера.

Въ своей подицѣ за гроши, которые приславъ «Пан» секретарь „Союза“ — пише бискупъ: „Богъ Всемогучий нехай Вас благословитъ, Мои любіи Діти і нехай Вас крѣпнѣтѣ та додаз силы до борби за Христа, за Церковъ і за бідний нашъ нарід.“ Въ тѣхъ словахъ бискупа крѣсьсь подлѣ фарисейство, бо треба знати, що той самъ Сотеръ, що днесъ взывае Божого благословенія до борби за Христа, за Церковъ и за бідный народъ, будучи игуменомъ въ вассилинскомъ монастырѣ въ Галичинѣ, въ селѣ Михайльцѣ — забувъ за Христа, и завзято самъ борюся не только съ народомъ, но даже съ нѣмою худобою, которой не давался даже воды напѣти, що пляла коло монастыря. Съ селѣями изъ села Кудринцевъ бискупъ прощесовалъсь черезъ колыка лѣтъ и привелъ ихъ до многихъ выдатковъ, та еще и теперь прощесъ, который „побожный“ бискупъ затыгъ, не уконченый. Одже чижъ то не фарисейство? — звывати до борби за Христа и бідный народъ, а ровнотанно прощесоватись съ біднымъ народомъ и обдирати его?!

Въ другімъ мѣстцѣ пише бискупъ Сотеръ: „Бажаньемъ моимъ есть — згинути за Христа и за бідный народъ“. И въ тѣхъ словахъ крѣсьсь фарисейство, а въ доказъ того наводимъ слова изъ писма написаного намъ добре знаною особою — о „загибаню“ и „любви“ Сотера, но не за бідный народъ — а за молодіи дѣвчатами и молодіицими. Въ той дописи, мѣжъ иншимъ написано: „Зъ причины о. Ортинского, товаришка моя выступила зъ закону — шалѣвъ, бо онъ за пѣю...“

Чи то не крутарство.

Въ Джержи Сити, Н. Дж. бискупъ Ортинскій на своемъ „казаню“ кричалъ: „Де-кто хоче щобъ протестовати противъ булы, а коди протестъ бывъ готовый, то не было кому его подписати.“ — То чисте крутарство, бо сколько знаемъ, протестъ вручили священники Сотероу еще на посвященію церкви въ Лансфордъ, Па., однакъ бискупъ молчалъ о томъ якъ рыба. Познѣйше, въ Нью-Йорку на собраніи священниковъ, всѣ присутніи священники хотѣли подписати протестъ противъ булы, однакъ жадали, щобъ протестъ подписавъ и самъ Сотеръ, однакъ онъ не подписавъ а за тѣмъ совсемъ розумно здѣлалъ и священники, що протестъ не подписали — бо безъ подпису бискупа, подписи священниковъ не мали бы никакой вартости.

На сплаченье довговъ Ортинского.

Тѣи делегаты, що были на духовномъ митингу въ Нью-Йорку, певно памятають о томъ, якъ то бискупъ жаловался, що тое все, що мае на собѣ — онъ зываъ на боргъ, — а треба знати, що реверенды, колпаки, ризы, кресты, митра и др. стоятъ значну суму грошей, и теперь, якъ говорятъ, вѣрителѣ допоминаются у бискупа щобъ платити, а тутъ бѣда — народъ не хоче дати пять проценти, а даже по \$100 за посвященіе посвященныхъ уже церквей не хоче платити. Шось капло бискупови зъ „Союза“, але то всего мало и кто знае, чи бискупъ заплативъ бодай процентъ отъ довговъ. Въ виду того, якъ зачувати, зберасъ бискупъ выслати нове пастырское воззваніе, щобъ „Дѣти“ платили ему чѣмъ скорше податокъ, бо иначе татунціо збанкрутуе....

ДОПИСЬ

Изъ Конозбурга, Па.

Понеже въ нашомъ плеизѣ нема еще русской церкви, то на Рождество Христово пойдывъ я до церкви до поблиского мѣстечка К. Въ церкви служивъ священникъ Богослуженіе. По евангеліи начавъ священникъ говорить проповѣдь. Мѣжъ иншимъ сказавъ священникъ и тое, що то Русинамъ не конче потребны трираменны кресты, а що то только въ Россіи такъ робили, що на русскихъ церквахъ ставили трираменны кресты, а то на тое, щобъ отъ рѣшнѣти русску церковь отъ латинского костела. Ага, думаю я, те егомость хотѣли бы, щобъ русску церковь не можна было розпознати отъ костела, та щобъ мы, Русины мѣсто до церкви ходили до костеловъ, якъ тое приказуе проклятый папа въ своей булѣ... потомъ егомость скажутъ мое, щобъ мы только одинъ разъ крестились передъ молитвою и то съ лѣвой стороны. О то разъ наука, подумавъ я, выйшовши съ церкви. Що наши отиѣчны вороги ляхи говорятъ „то выштакъ едно“, тому и никто недивуеся, бо они хотѣли бы Русиновъ наиперше переницувати на римскихъ католиковъ, а съ католиковъ на чисто-кровоныхъ ляховъ, — но щобъ русскій священникъ таке польське „выштакъ едно“ проповѣдавъ, то того я не надѣялся чути.

О! здраіцїи русского народа, подлый іезуит! Може онъ захоче, щобъ въ русской церкви и по латинѣ отпавлялось Богослуженіе, и мѣсто спѣву — органы, щобъ Русины не разумѣли, чи священникъ молится за народъ, чи его проклинае.

Я такъ мѣркую, що попина такъ „розбазѣкася“ съ препорученія католического бискупа отъ рутенійской націи Ортинского, который въ доказъ що хоче латинизити русскій народъ, поситъ въ рукахъ и на груди латинскіи кресты. Подобно якъ бискупъ Сотеръ и его попики, уѣдае на русскій народъ и покрывка „Свобода“, на которую примусомъ платятъ члены „Союза“. Такъ высмѣля она въ 2. числѣ русскихъ колядниковъ, которые по старому русскому обычаю ходили по русскихъ хатахъ и спѣвали коляды, но та знегаа — обманъ! належится не намъ, честнымъ Русинамъ, а украинскимъ баламутамъ, которые на Рождество колядовали разомъ съ жидами. Я самъ на власни очи бачивъ, якъ то украинскіи колядники ходили по домахъ разомъ съ жидами-музыкантами, — жида пригравали, а украинчики колядовали и чи то не знегаа для Русиновъ. Такъ, одже панове украинчики, радикалы, отрійте свои бруды а такъ показуйте бруды другихъ.

Иванъ Кондратюкъ.

КЪ НАШИМЪ ДОПИСОВАТЕЛЯМЪ.

Просимо тѣхъ дописователей „Поступа“, що присылають намъ дописи, та всякіи повости, щобъ не гнѣвались на насъ, що мы ихъ дописей не умѣчаемъ. Робимъ тое для того, що наша газета еще мала, то и не можна всего на разъ помѣстити, но помалу мы постараемся всѣ дописи, новости и верши напечатати. Тѣмъ дописователямъ, що присылають намъ стишки, радимо писати больше прозою, бо въ многихъ стишкахъ слоги такъ пересканданы, що треба ихъ совсемъ на ново переробляти.

РУТЕНЯНЫ СОЕДИНЯЮТЪ СЯ СЪ ПОЛЯКАМИ.

Читаемъ въ польской газетѣ „Голосъ Народу“, що бискупъ Ортинскій хоче соединитись съ поляками, для того, чтобы русскій народъ чѣмъ скорше окатоличити и ополячити. Якъ видно изъ „Голоса Народу“ — то бискупъ Ортинскій уже радился съ поляками, якъ имъ треба поступати, чтобы не только американскіи Русини окатоличити и ополячити, но чтобы отбуживати рутенійско-польское крулевство отъ Филадельфій ажъ въ Петроградъ. Крулемъ мае быти то рутенско-польской „ойчизны“ пѣкій Германъ Бѣдолохъ изъ Филадельфій.

Также постановлено уже, чтобы будувати въ Львовѣ рутенійско-польскій университетъ, въ которомъ бы можна „вчити“ рутенійско-польскіи гетмановъ. Россія и Австрія мае быти розбита въ короткомъ часѣ. Вотъ, русскій народъ, подивись где тебе бискупъ Ортинскій веде. Онъ тебе веде до тѣхъ тоихъ вороговъ, которые тебе черезъ пять сотъ лѣтъ убивали, ризали, палили, твои церкви ждали въ аренду давали. Онъ, бискупъ Ортинскій, соединяетъ съ тѣми врагами русского народа, которые стараются уничтожити русскій народъ изъ лица Божой земли.

И чи тобъ русскій народъ еще больше треба фактовъ, що бискупъ для „рутенійской націи“ даный папоу не есть твой приятель и приятель твоей Церкви, а есть наганячъ римско-польского кошара? Нѣтъ! Тутъ ясно, якъ на долони, що онъ бискупъ, прійшовъ тутъ на тое, абы тебе русскій народъ на свободной американской земли загнати въ римско-католицизмъ. Народъ русскій! народъ русскій, отвори очи и придивись, що для тебе твои тяжкии вороги приготавлиють! Тажъ уже намъ такъ ясно, такъ понятно изъ поступу и дѣлъ Ортинского, где онъ насъ хоче нагнати, якъ въ ясный-бѣлый день! И чи-жъ намъ, дорогіи братья лишь на тое слухати, що газеты пишутъ о Ортинскихъ? Нѣтъ! Намъ того уже досытъ. Мы уже повинни зорвати всякіи думки о Ортинскихъ, а пойти тамъ, где насъ тягнетъ наша совѣсть, наша исторія. Мы на свободной американской землѣ не повинни быти подлѣ римско-сотероскимъ ярмомъ!... Мы уже разъ повинни сказати своимъ врагамъ: прочь! Мы уже выросли до того, чтобы разъ позбытись того ворового несчастья. Для того кто чуетъ себе русскимъ, кто хочетъ остаться русскимъ — той повиненъ открыто сказати: прочь отъ насъ минимы опѣкуны, прочь зрадники русского народа, прочь съ римскою опѣкою, прочь съ недоброжелательми свитой Руси. Мы уже разъ повинни стати на свои власныи русскіи твердыи ноги, которыхъ не здужае звалити ни Римъ, ни Ортинскій.

К—къ.

АМЕРИК. НОВОСТИ.

Най тое буде пересторогоу для жениховъ—обманцовъ.

Въ попередномъ числѣ писали о томъ, якъ то Юрко Буракъ, походячій изъ Липовця, сапарского повѣта обманувъ въ Нью-Йорку дѣвчину, ба присагався, що буде съ нею жениться, а коли дѣвчина приготовила все до весѣлья, покупила Буракови убранье до шлюбу, страну для гостей, сѣднала музыкантовъ, та на весѣльи и прч., то Буракъ передъ самымъ шлюбомъ утѣкъ и съ собою забравъ 160 долл. що ему честна дѣвчина не надѣялась ничого злого дала сховати. За дѣвчиною внялся Кароль Шома, который похвавъ до Газлетонъ, Па., где перебувавъ Буракъ и тамъ патрафивъ на слѣдъ Бурака, который выбравши гроши съ банку, передавъ ихъ одному челоуѣкѣ въ Шенандоа, щобъ заславъ ихъ до краю. — Справа тая зайшла ажъ до мирового судіи — „скавѣра“, который приказавъ звернути изъ тѣхъ грошей, що мали бити одосланы до краю покривдженой дѣвчинѣ 230 долл., а тоже кошты подорожи К. Шомови и дѣвчинѣ. Быти може, що Буракъ выциганивъ тѣ гроши \$800 въ подобный способъ, якъ хотѣвъ выциганити отъ дѣвчины, съ которою хотѣвъ жениться, и для того гроши, якіи лишатся, будутъ задержаны.

Най одже тое буде пересторогоу для тѣхъ нечестныхъ молодцовъ, що то любятъ прїѣзджати до Нью-Йорку и въ рожный способъ выманувати у дѣвчатъ гроши. Американскій законъ строго карае не только такихъ молодцевъ, що крадутъ у дѣвчатъ гроши, но и такихъ, що обманомъ дѣвчинъ женятъ, а обманомъ оставляють ю. За такой „бизнессъ“ съ дѣвчатами русскій молодецъ Адамъ Чупакъ покутуе въ тяжкомъ криминаль въ Сингъ Сингъ, Н. Ю. уже 4-ой рокъ. Снепостію проклявъ онъ не разъ гую хвилю, коли ему прїишло на гадку обманувати дѣвчата. Обманствомъ, крутарствомъ можна легко зайти до криминалу а даже на шибеницу.

Примѣрне весѣлье.

Дня 25-го января с. р. отбылось въ православной русской церкви въ Нью-Йорку вѣнчанье честного русского молодца-партиоты Петра О. Касенчака съ дѣвицею Марією Русинику. То го самого дня вечеромъ отбылась въ честь молодатъ весѣльня забава, въ которой участвовали прїятель и прїятельки молодого и молодой. При забавѣ, не забыли гости и о русской бурсѣ въ Новомъ Санчи, бо на воззваніе г-на Якова Коды зложили \$2.20 Забава отбылась въ якъ наилучшомъ порядку, охоча молодежи весело забавлялась танцами, а старшіи проводили часть при размовахъ. Отъ часу до часу, на весѣлю розносились милослушные звуки русской пѣсни. Г-нъ П. О. Касенчакъ, то честный сознательный русскій молодецъ, который много потрудился на нивѣ русско-народной. Кто читавъ давитѣйше „Правду“ и кто читаетъ „Поступа“, тому извѣстне имя г-на Касенчака. — Также и подруга г-на Касенчака, — то примѣрна русска дѣвица. Есть она членкинею сестричного товариства им. св. Варвары въ Нью-Йорку и много причинилась для его розвитія, за що членкини многократно выбирали ю за предсѣдательку и касерку. — Молодой паръ желаемъ въ супружескомъ житіи всего наилучшого.

Жертвы на русску бурсу въ Н. Санчи.

Въ послѣднихъ часахъ американскіи Русины совсемъ позна-

были за Русску Бурсу въ Н. Санчи, хотя мы неоднократно зывали нашихъ передовыхъ людей, щобъ при всякихъ забавахъ збирали жертвы на бурсу якъ и давитѣйше. Ажъ доперва на дняхъ зполучили мы жертвы отъ г-на А. Шлянты \$2.65, що онъ собравъ на крестинахъ у П. Карляка (Въ выказѣ жертвъ присланныхъ г-нъ А. Шлянтоу зайшла помылка — написано Алексій Борыхъ, а мае быти Алексій Варна) и отъ Якова Коды изъ Нью-Йорку \$2.20, собранны на весѣлю Петра Касенчака а Марію Русинику.

Загальный выказъ жертвъ присланныхъ въ редак. „Поступа“ такий:

Давитѣйше собрано	\$46.10
На крестинахъ у П. Карляка	2.65
На весѣлю П. Касенчака	2.20

Разомъ \$50.95

Съ той сумы выслано \$41. або 200 коронъ на руки о. Качмарчика, а \$9.95 находится въ редакціи „Поступа“. На семъ мѣстцѣ складаемъ въ имени учащійся молодежи г-ну Шлянтѣ — щире Спасибо, жертвы, якіи они собрали для бурсы, можна числѣти на десятки долларовъ. А заразомъ просимъ всѣхъ сознательнѣйшихъ Русиновъ, щобъ при всякой случайности збирали жертвы на бурсу.

Празднованье русского Нового Року въ Америкѣ.

Якъ звано, русскіи люде жиють въ Нью-Йорку въ день Нового року истроили вечерокъ, на которомъ взаимно себе поздороваляли. Кто бывъ на томъ вечеру, той певно съ прїятностію будетъ о немъ вспоминати цѣлыи роки.

Также съ Пассанкѣ, Н. Дж. доносятъ намъ, що на канунѣ Нового Року тамошніи Русины оособенно же тѣ, що належать до банды и оркестры, подъ проводомъ г-на Петра Мышковского, собрались до галъ г-на Кмеца, и коли надойшла 12. година въ ночи, на дворѣ заграли русскій маршъ та взаимно себе поздороваляли. — Есть то похвалоу, що русскій народъ въ Америкѣ празднуетъ свои церковныи и народныи праздники.

Лемковщина въ Майфильдѣ, Па.

Русины Лемки, жиючи въ славной русской колоніи Майфильдѣ, Па., сьорганизовали сообще минушлой недѣлѣ товариство которому дали назву „Лемковщина“. Новое товариство мае по важне число членовъ и приступило до „Русской Народной Самопомочи“. Предсѣдатедемъ „Лемковщины“ есть г-нъ Сидоръ О. Дзвончикъ, кассеромъ Иванъ О. Гладикъ, а секретаремъ Стефанъ Файферъ. Новому товариству желаемъ якъ наилучшого розвелія.

ВѢСТИ ЗАГРАНИЧНИИ.

Нѣмеччина.

Прускій соймъ рѣшилъ недавно законъ, выплаченія Поляковъ и ихъ земель въ Княжествѣ Познанскомъ и заходныхъ Пруссияхъ. Тѣмъ закономъ дозволяется выпластити пространство земли въ 70,000 гектаровъ. Поляки послали внесли противъ того закона протестъ, однакъ прусское правительство надѣеся, що ухвалу ихъ сойма, найвысшая палата подтвердитъ въ цѣлости.

Италія. (Рим.)

Изъ Риму приходять вѣсти, що папа (святый офицеъ) хорый, а лѣкарѣ сконстатували у того святого „подагру“. — Ну

и дивное диво якіи способомъ тая хвороба учепилась „святого лица“, коли якъ голоса науки лѣкарскіи, тая хвороба объявляея у тѣхъ старшихъ людей, которые за молоду за много пѣтъ, гуляють, и въ загалѣ ведутъ розпусные житя. — Но кто знае, може на „святого“ невинно (?) такіи „пошести“ зайшли?

(Медволянь.)

Между Римомъ а Бергамо дня 20. с. м. ударили на себе два поѣзды, одинъ товаровый а другій особый. Много людей тяжело покалѣченныхъ а 10 на смерть убитыхъ.

Македонія.

Въ селѣ Драгошѣ, недалеко мѣста Монастырь устроили сообще тамошніи жители якую то забаву въ паркѣ за селомъ. Коли всѣ охочо забавлялись, спала въ село ненадѣйно шайка розбѣшакъ и обробовала майже цѣле село.

Но того мало было еще злодѣямъ, коли наполоханіи мешканці скрыли ся до своихъ хатъ, вогда еще розбѣшаки подпалили наразъ нѣсколько домовъ. — Въ огнѣ погубило въ страшныхъ мукахъ 40 людей, переважно женщинъ и дѣтей.

За розбѣшаками и слѣдъ пропавъ.

Канада.

Въ Оттавѣ, Онг. въ соийѣ было недавно предложеное свирѣ воззванье касательно эмиграціи японцевъ. У присутныхъ кликало то справозданье по вдоволеніе а то тому, що немъ говорять ся якобы правительствомъ японске намѣряе въдержати эмиграцію своихъ людей до Канады — такъ якъ открылось что то компанія, которіи перевозить эмигрантовъ японскихъ, трубили въ своихъ оголошеніяхъ, що въ Канадѣ великій бракъ работника и тѣмъ способомъ заохочували японцевъ до громадного переселенія. Додати належитъ, що всякіи жители Канады безъ взгляда на народность и вѣроисповѣданіе страшно не любятъ японцевъ.

Бразилія.

Якъ извѣстно що американская флота (водное войско) пути на Пацификъ, задержала въ Ріо де Жанейро. Тамошніи полиція открыла заговоръ англійскихъ, которые задумовали флоту высадити въ воздухъ. И справозданя полиціи показывають, что всѣ заговорщики суть странцы (чужоземцы), мае 5 итальянцевъ, 1 канадіицъ, 2 нѣмцевъ. — Головный утѣль той чортовской банды ганъ Федеръ есть нѣмецъ, снхъ поръ уже арестовано итальянцевъ. — Тамошная ція на добрыхъ слѣдахъ и есть незадолго выловити банду.

Вашингтонъ. Отъ тѣхъ рій всѣ тайны маринарской знаютъ, выйшла отъ вѣсть на дняхъ, що до заанархистовъ на флоту въ де Жанейро. Анархисты не рѣшили всѣ военніи коамериканскіи высадити духъ. Заговоръ возникъ въ Франціи, а заманути въ Ріо де Жанейро или въ заливъ Магеланъ. Первую вѣсть о заговорѣ дучила амбасада американскіи въ Парижѣ, вслѣдствіе чого парламентъ повѣдомилъ команданта флота въ Амбасаду такъ добре

мовано, що она въ своимъ донесеніи подала списъ анархистовъ, которіи въ замаху мають взяти участь. — Изъ одной німецькой пристани въ половині декабрі м. г. прійшовъ въ Ріо де Жанейро пароходъ изъ матеріалами вибуховими для заговорщиківъ.

Заговоръ открыто черезъ телефонъ слѣдующимъ способомъ: Одинъ французскій войсковой старшина случайно подслушалъ разговоръ двоихъ заговорщиківъ, розовляющихъ посредствомъ телефона и безотлагательно увѣдомилъ амбасадора американского въ Парижі. Капарію, изъ которой одинъ заговорщикъ телефонувалъ, сейчасъ окружила айная полиція, которая тутъ же и открыла що то якъ разъ тін іміи голубики выслали матеріалъ вибуховий до бразильской пристани.

Крепкій мурпінъ (нигер). Въ Монтгомери, Аля. толпа замаскованихъ самосудій повѣсила на деревѣ здорового негра и іце 14-ма кулями револьверными прострѣлили. Слѣдующою дня ранкомъ шерифъ запримѣтивши повѣшенного, спустилъ его изъ дерева и отставилъ въ шпиталь, где „отрѣзанный“ рійшовъ до сознания, а лѣкарі учаютъ, що совершенно выздоровѣе.

Чи не заведе надія? Фармеръ въ Легикъ, Іова, Георгій Куннинъ складалъ свои оцадности въ дома, въ желѣзной печи (печу). Жена его хотія знала, але вилево забулася, запалила въ ени п 4 тысячи паперовыхъ оларовъ спопелѣли.

Купингахъ собрать тую купу попелу п выслать до Вашингтону, въ департаментъ скарбу, надѣючисъ що тамъ ему дадутъ а той попелъ — добрыхъ 4,000 долл. — А мож!

“Електрика добре еще не поята. На одномъ врейсерѣ англійской военной флоты, вынулъ ся футераль вежи, въ которомъ п-сохранались арматы. Донеже выпростоване величезного сталевого футерала вычачимъ способомъ забрало бы есса много часу, а въ томъ случаю недовастало и отвѣтчиъ до того варштатовъ, то инжиньеръ айсера зарядилъ до той репаліи методу електричну, которія въ подобныхъ случаяхъ, отвала неразъ знаменитую услугу. До той направи, кромѣ инжиньера приступило нѣсколькочудачатъ обзакламеныхъ съ дѣмъ моряковъ.

Слѣдующою дня ранкомъ позалось, що такъ инжиньеръ, въ всѣ тѣ моряки, которіи въ роботу занимались, цѣлково послѣбили. Що еще больше, ѣлквите ослабленіе грозить и тѣмъ тѣмъ, которіи за близко ой работѣ приглядались. Страшное тое происшествіе, атмосфера електричноу, ило всѣхъ англійскихъ ути, слѣдити старанно за пою; но бодай чи не заклсила природы тѣмъ разомъ наукою, хотя въ окричавалъ XX. вѣцѣ.

БЛАГОДАРЕНИЕ.

Уважаемый Ред. „Пост.“! Увѣте ласкавий помѣстити нѣаѣсколько словъ въ Вашей заѣтѣ, къ тѣмъ русскимъ, честнымъ людямъ, которіи показасвою щиро русскую любовь менѣ въ частъ моего вѣнчанія. Щиро сердечную подяку складую: Его Высокопреосвященному, Преосвященнѣйшему Архіепископу Алеутско и Сѣвероамериканскому, що Его Высокопреосвященство изволилъ быподчасъ моего вѣнчанія въ шорѣ. Высокопреосвященнейшій Архіерей! Пріймѣте мое искренне благодареніе, за попалпую менѣ честь, не достойному человеку той чести отъ

такъ высокого лица, якъ Архіепископа.

Благодарю г-ну А. Николіну, за его такъ красный свѣвъ въ галичскомъ наплѣ.

Благодарю щиримъ и честнымъ нью-іоркскимъ патриоткамъ отъ братства св. Варвары, що такъ численно прибили на весѣлну забаву. Особенно же благодарю г-жу М. Войтовичъ председателку того же братства и секрет. Юлію Галѣбурда.

Благодарю патриотовъ изъ Юнкерса, якъ С. Турчика, Т. Кеца, А. Фрицко, В. Прокопчакъ, О. Калакука, который своими патриотическими бесѣдами показали свое щиро-русское чувство къ всему тому, що русское. Благодарю В. Гладика, ред. „Поступа“, що онъ изъ своимъ краснымъ бесѣдами задовольнялъ публику и що причинився къ такъ красному устроению и порядку весѣля.

Благодарю Я. Коду, который не забвѣлъ за Ново-Сандецкихъ бурсаковъ.

Тоже благодарю И. Сенька, А. Гоблякъ, Т. Русинику, С. Цицакъ, который прислалъ благодарительныи письма.

Пріймите нашъ поклонъ Петръ и Марія Касенчакъ.

Нью-іоркскіи дѣвчата и хлопцѣ идѣтъ всѣ на балъ.

Молоде Товариство Галичскихъ Русиновъ въ Нью-Йорку, которе за одинъ мѣсяцъ своего истования числитъ понадъ 110 членовъ — устроюе въ недѣлю дня 9-го фебруара першу забаву — балъ въ Аполло Гали, ч. 126 — 128 Квинтонъ ул., мѣжъ Брумъ и Деленъ ул. Забава начнеться о 4-ой годинѣ по полудни.

На тую то забаву молодого, многонадѣйного русского товариства запрашаеъ всѣхъ Русиновъ съ Нью-Йорку и околицѣ. — Сойдѣмся на томъ бали всѣ русскіи братья и сестры, съ Нью-Йорку и околицѣ а тамъ познаеъся и поговоримъ щиро.

Добра случайность для Ансонѣйцовъ.

О. Вол. В. Александровъ, знаный дѣятель на нивѣ русско-народной, озворивъ недавно въ Ансоніи безплатну школу англійского языка.

Наука отбываеъ въ гали православной русскои церкви два раза въ тыждни — въ вторникъ и четверъ — вечеромъ отъ 7-ей годинны.

До науки о. Александровъ принимаеъ всѣхъ славянъ безъ взгляду ихъ партіинны и религіинны переконанія.

Съ той случайности повинни корыстаті охочи Ансонѣйцѣ. — Кто не знае англійского языка, той не може получити доброй работы!

Добра случайность для тѣхъ Русиновъ въ Джерзи Сити, Н. Дж., що не належатъ до Братства.

Братство сав. Апп. Петра и Павла въ Джерзи Сити, Н. Дж. повѣдомляе тѣхъ джерзиситскихъ Русиновъ, що еще не наежате до братства, що на слѣдующомъ митингу, который отбудеться въ субботу 8-го феб. вечеромъ въ гали Іліи Тарбачъ ч. 114 Моррисъ ул., — буде принимати новыхъ членовъ безъ вступного. — Просимо читателей „Поступа“ повѣдомити о томъ тѣхъ Русиновъ, що еще не належатъ до Братства, най корыстають съ случайности.

Павелъ Ступицскій предсѣд., Романъ Ромціо, секр., Михаилъ Ковальчикъ, касіеръ.

На СПРОДАЖЪ.

28 морговъ грунту въ Устю Русскомъ а до того естъ и громадскій лѣсъ, за приступну цѣну. Голоситися до:

901 Startford Ave., D. Saley, Bridgeport, Conn.

ДУМКА.

Бѣла рожа, квітка гожа Красно процвѣтала; Пышнотою, красотою Многихъ чаровала.

За часочокъ цвѣтъ листочокъ Связли и упали: На сиротку, бѣдну квітку Вже не поглядали!

И ты дѣвице — бѣлолица И ты миленька роже, Днесъ плѣняешь, загріваєшь Завтра свянешъ може.

Лѣнотою дорогою Сердца пріодѣйся, Съ него динны и годинны Старости не бойся!

Георгій Н. Савчукъ.

Урядъ Товариства о. Ив. Наумовича

въ Плимонтъ, Па., на 1908 г. выбрано слѣд.: Ив. А. Лихачъ, предсѣдатель, Андрей Клосъ, касіер, Дмитрій П. Процикъ секретар. Адресъ: Вок 1076, РИМОНТЪ, ПА.

Братство сав. Апп. Петра и Павла, въ Джерзи Сити, Н. Дж. Павелъ Ступицскій, предсѣдатель; Теодоръ Цѣлякъ, заст. пред.; Романъ Ромціо, секретаръ; Іосифъ Романчикъ, заст. сек.; Михаилъ Ковальчикъ, касіеръ, Діонизій Шмайдя, заст. кас.

Адресъ братства: 110 Morris St., Jersey City, N. J. Митинги отбываюся въ першу субботу по 4-мъ въ гали Іліи Тарбачъ, 114 Morris St., Jersey City, N. J.

НА СВЯТА.

Кто хоче мати на Свята здоровый чистый напой, най собѣ купитъ, або спровадитъ отъ старого чешского купца зъ Нью-Йорку. Его адресъ естъ:

FRED. SCHWARTZ 1330 First Ave., New York, N. Y.

Всѣ напоѣ Шварцъ спроваждае въпростъ зъ наилучшихъ дистиллярней въ Америкѣ и въ Европѣ и длатого гваранте, що въ напояхъ нема ніякой примѣшки, шкродливой для здоровья.

Кто заордеруе 5 галлоновъ, той не буде платити експресъ.

Ниже поданы цѣны посвѣдчать, що за такъ тиску цѣну, за яку спроваде Шварцъ вѣгде таше чистого напою не можна достати.

Цѣны.

Червена или бѣла житна горѣвка \$2.00, 2.50, 3.00, 4.00 за галонъ.

Джамайка румъ \$2.00, 2.50, 3.00, 4.00, 5.00 за галонъ.

Краева боровичка \$4.50, 5.00, 6.00 за галонъ.

Кминкова („Кимелъ“) \$2.00, 2.50, 3.00 за галонъ.

Румъ бѣлый \$2.00, 3.00, 4.00, 5.00 за галонъ.

Сливовица \$2.50, 3.00, 3.50 за галонъ.

Сливовица правдива краева \$4.00, 4.50, 5.00 за галонъ.

Теркелиця \$2.50, 3.00, 3.50 за галонъ.

Теркелиця зъ токайского винограда \$4.00, 4.50, 5.00 за галонъ.

Чистый спиритусъ зъ збожа \$3.00, 3.50 за галонъ.

Конякъ \$2.00, 2.50, 3.00, 3.50 за галонъ.

Конякъ правдивый французскій \$4.00, 5.00, 6.00 за галонъ.

Блекберый \$1.50, 2.00, 2.50 за галонъ.

Розолишь \$2.50, 3.00 за галонъ.

Червоне калифорнійске вино \$1.00, 1.50 за галонъ.

Бѣле \$1.00, 1.50 за галонъ.

Портъ и чери калифорнійске вино, 4-рочне \$1.75 за галонъ.

Токайске вино 1.75, 2.00, 2.50 за галонъ.

Отъ Шварца спроваждають луде напоѣ изъ всѣхъ сторонъ Соед. Державъ, а то длатого, шо знаютъ шо у него достануть добрый напой.

НЕ ИДѢТЬ ДО ЧУЖОГО — СВОЙ ДО СВОГО!

спродажъ шифкартъ



59 Morris st. Corner Greene



Jersey City N. J.

ВРАТЯ РУСИНЫ!

Повѣдомляемо Васъ, що отворились въ Джерзиити С Н. Дж., 59 Morris st. cor. Greene st. канцелярію. Просимо одже во всякихъ справахъ удавати до насъ а мы спевностію зробимо все таше и скорше якъ який нибудь жидъ або Полякъ.

Ѣдете до краю, до Нью-Йорку, або если ктось пріѣжджае зъ краю, то берѣтъ съ собою до насъ адресъ, а мы Васъ переночуемо и даромъ во всемъ поради́мо.

ВЫСЫЛАЕМО гроши до Галичины, Австріи, Россіи и другихъ краѣвъ.

ЗАЛАГОДЖУЕМО всякіи справы тутъ и въ старомъ краю, особенно же войсковы. Для залагоджуванія старокаревыхъ справъ, маемо въ краю адвоката, который всѣ старокаревыи справы добре знае и скоро выконуе. Цѣлю нашою естъ боронити нашихъ родимцовъ передъ жидовскими, польскими и др. вызыскавачами. Тѣ наши родимцы, шо мали яку нибудь справу съ чужими агентами знаютъ добре, якъ чужи агенты нечестно обходятся съ Русинами.

ВЫРАВЛЯЕМО контракты купна и продажи съ подтвержденіями консулату всякіи урядовыи документы, полномочья, тестаменты и прч.

СПРОДАЕМО корабельныи карты (шифкарты) на найлутшіи лѣнии. Якъ Ѣдете до старого краю, то впередъ напишѣтъ до насъ, коли пріѣдете до Нью-Йорку, о которой годинѣ п черезъ котору коліеу компанію, а мы вышлемо противъ Васъ на дипло человека. Переночуемо Васъ, п спевностію не будете мати клопоту, и не будете боятись, щобъ злихъ луде не окрали Васъ.

АСЕКУРУЕМО стѣ огия и на житѣ въ найневиѣйшихъ компаніяхъ.

СПРОДАЕМО дома, лоты и фермы.

УДѢЛЯЕМО порады въ рожного рода справахъ.

СПРОДАЕМО русскіи книжки и образы. Принимаемо пренумерату на всякіи старокревыи газеты книжочки и пр.

Если, одже, маете яку нибудь справу, то не удавайтесь до чужихъ, Русинамъ, ворожихъ агентовъ, а удавайтесь до своего. Листы адресуйте:

Викторъ П. Гладикъ,

59 Morris Street, Jersey City, N. J.

РУССКО АМЕРИКАНСКАЯ РИЗНИЦА.

Поручаетъ Всечестному духовенству, братствамъ и комитетамъ церковнымъ, свои издѣлія: фелоны, свѣтліи багрянніи, зорніи, зеленіи, фіолетовіи, изъ чисто шолоковыхъ и полу-шолоковыхъ наилучшихъ матерей, изъ отвѣтными бортами и прехорошими ручной работы крестами; дальше стихарѣ (альбы) изъ чистого лѣнного полотна п цвѣтливъ; фаны, хоругви, до которыхъ образы дае ся на желаніе, бурсы до дарохранительницъ, покрывала на олтары и все прочее входящее въ составъ утвары церковной.

Руководѣния „Русско-Американской Ризницѣ“ заосмотрена такожь въ всѣхъ позолотническихъ и ювелирскихъ предметахъ.

Хотяи дати русскимъ церквямъ въ Америкѣ случай и выгоду все потребное не спроваждати изъ заграницѣ а получити у себе въ дома, просимъ въ всѣхъ потребахъ удаватися до „Русско-Американской Ризницѣ“ 1901 Lexington Avenue, New York а съ певностію всѣ стороны якъ выдѣлкоу, такъ совѣстною цѣною будутъ вполнѣ удовлетворены.

Въ короткомъ времени будутъ готови точніи каталоги, которіи на желаніе безплатно будутъ высылатися.

Зарядъ Р. А. Ризницѣ.

АГЕНТЪ „ПОСТУПА“.

Повѣдомляемо поч. читателей „Поступа“, що г-нъ Іосифъ Ференцъ изъ Нью-Йорку, естъ нашимъ подорожующимъ агентомъ. Мае онъ полне право принимати предплату за „Поступъ“ и за оголошенія, колектovati доги и пр.

Надѣмся, шо тѣ почтенныи читатели „Поступа“, до которыхъ заиде нашъ агентъ, пріймутъ его и допоможуть ему въ предпріимой работѣ.

Edw. RAAB 409 E. 70 st. New York City.

мае добре зарядженный салюнь.

На складѣ мае онъ красву горѣвку и вино.

Пиво въ Раба зъ наилучшого бровару.

И. Раабъ естъ честный Словакъ и каждого Славянина честно обслужитъ. — Идѣтъ и переконайтеся!.

КТО МАЕ НА СПРОДАЖЪ БИЗНЕСЪ

якъ салюнь, гросерию, бучерню, або

Кто хоче заложити собѣ новый бизнесъ на добромъ плейзу, най удастся до своего человека:

J. F. FERENC, 512 E. 70 St., Room 4, New York, N. Y.

Кто донесе Ференцови о такомъ плейзѣ, где мешкае много Русиновъ а не мають рус. бизнесы и где Русинъ могбы зробити добрый бизнесъ, той получитъ надгороду \$5.00.

Черезъ Ференца можна тоже замѣнати старый бизнесъ за новый.

ВАСИЛІЙ БЫБЕЛЬ

ранча осталася только въ тѣхъ 22 Croton Terrace, Yonkers, N. Y.

Мае добре зарядженный салюнь. У него можете завсѣды выпити свѣжого пива, горѣвки, або закурити смачного цигара. Русины идѣтъ до своего.

Который бы зъ русскихъ бизнесменовъ потребовалъ доброго русского клярка до своего стору, най зголоситъ ся на адресу: Wile Walmbinf, 401 Maple St., Mount Carmel, Pa.

ЮЛІЙ ФЕЛЬДЕШІЙ УНГВАРЪ, УТОРЩИНА.

Продавамъ всякого рода и цѣны служебники, евангелія (отъ \$12.00 до 400), апостолы и всѣ потребныи книги церковныи, молитвенники, молячи книжки и всякого рода писанья, школьныи, поучительныи, забавныи книги, календары, матрики и пр. и пр. — Церковныи одежды, епископски, іерейски, діаконски и для министрантовъ, олтарныи плахты, плащенницы, хоругвы (заставы), чаши (кельхи), кресты, свѣчники, лампы, образы — готовлю иконостасы —: словомъ все, что про хвалу Богу и про школу потребно, а то въ найгунѣшей цѣнѣ, пайлѣпше и красиво выроблено. — Въ моей богатой зарядженной друкарнѣ, друкую книги, статуты и все потребное на каждомъ языкѣ найтунѣше и найкрайше.

Попробуйте американски русскіи братья и удостовѣритесь, якъ скоро, тунѣ (дешево) и совѣстно обслужу васъ. Цѣняныи съ образками зашлю па жадоствъ каждому. Мой адресъ:

FOLDES I GYULA, UNGVAR, Hungary.

НЬЮ-ІОРЧАНЕ....

....ПАМЯТАЙТЕ!

що если хотите весело забавитися при шклянцѣ свѣжого здрового пива: если хотите триматися девиза — Свой до своего — то идѣтъ до своего краяна

АНДРЕЯ ЛЕНАРТА

401½ E. 70 ул.

Если ктось глядае въ Нью-Йорку своихъ знакомыхъ, то най удастся до Ленарта; онъ мешкае мѣжъ Русинами довгій часъ и знае всѣхъ.

ЛИСТЬ ТРОХИМА великого украинця въ Америцѣ. ДО АНДРУХА украинця въ Галичинѣ.

Коханий Андруху!

Шчівлявий Андруху!

Страх як я камрате тобі завидую, що ти сидиш собі тихесенько, тай латаєш січовицькою лептою штани по під пахи, а топирцем твоєї Горпина поправляєш сипичину на припіяку. За тебе решту всю ашкарут більші вчещі ніж ти, а за це ти тільки меш іх слухати.

А ту в носкѣ макароничкѣ Січі їде нам неборе цавком з Петрового днѣ. Святий воїдець нам захворів і то на якусь трісучку, мині дивно же не довго сарака напанував ця і вже ним таліпає, а прикляті міскалі з чорним піднебінном, базікають, що то з його наский свѣтий Сафат Кунцевич решту булі виталише для макароничкѣх рутенців, бо цѣй за мало! Нема з Союза Запорожа хай хоць булі буде богацько.

До наского довгоногого казаника теж приступа, (хай счезає) коліситу примандрувала українська рутенцько-кафтолицько-латинська жінка на вивід, а він замѣсьць кропиа вцѣпив шітку, що нею церквичник обміта порохи, і намачив фист, та похляпав бабі цим паскуцтвом капелюх; Бабицько розпустила ганпу та в цаганила канонікови всіякоє. — Кажу ти ніц нам не їде. — Тільки віти, що товариш Михайло Бєля не їздив до Лашковець на ярмарок і не купив цѣй кобили для духовного Макара батька Запорожа, бо була би марно загинула. — Цей наский однорал і справедливий батько як дістав 12 січня в Новім Іорці гапечик, то зтеревив цілий ястрильський ржонд і тьму тьмен-у міскалів і васких кацапів — як би му було прийшло ця верхом вертати до дому буви кобильчину запороську відразу переломив. Він буви ще ів міскалів, але готельник загнелує же під ним підлога гнєця, а він сам силіє, аби не мати в своїм хуторі халеті попрахов його за вобиванку сердешно на сьвійкий люф.

По цім всім беру я тай їду на самісенський Іардан на Бартошову параді і великий канонікий концерт до Мт. Кармел.

Торкотіла моя Мокрица, щоб не іхати, кажучи що вже рутенцький біскуп а канонік заштудують то не варт пів ришита гнилиці! але я від чогось козачисько; стукнув на бабу дилікатно — мовчи, бо ти пику злупо! — і поїхав. Поїзджю, явкурат ведуть 6 латинських макагонів Бартоша до наскої рутенцької церкви; у кужного макагоніка ника блинчика якби глянцева, сорочина куца навіт до колін не дістає, а на голові у кужного штири ріжки а на середині фистик — хвайно! — примандрували під церквині двері, наский канонік тільки вхилив з середини (бо він наперед пішов) а ту п'ять писисків гульк з церкви на зустріч Бартошови. — Я не знаю чи по римськи, чи по рутенцьки тільки так було. — Мшу мав ксендз Бартош але зкусъ куцу, не таку як то на Іардан бувало в старім краю з довгими пацірами сгомосьці правлять. Казанье не мав, може ще не вмів — тільки канонік попрахов всіх наских юдців щоб мовити пацір 5 Вітченаш і 5 Богородице, за свѣтого оїца, то кужний за цѣ вѣтатит повний відпуст, хоцьби яку копичику мав гринішків. — Хоць талий гнидиль і не кепський гантерас, але я такой не мовив, бо знаєш відколисьмо пристали до України, то з всіякими пацірами милоє!

Потому ксендз Бартош стискав всім мазинці, тай мині теж, і кужному давав чисто латинські вобразки, мині всьобути якось

Вальсеного, чи хмара його знакого, з блинчов шиком, з нголенним колісцем верх мазинці, пообієризуваного якимось мотузом, з мішком на плечах з витріщеними вічами, якім показав потому Мокриці, то бабицько не почувала дома. — Ни купит а був з цего, але гадаю си аж в вечер палубую ця концертом, здибаю ця зі сьїваками та звідую ця ци богацько і яких пунтів віржув в вечер і хто іх вчи. Вони кажут, вчив сам канонік — найперше „бадмате цего сьїва“ але він не буде куминдирував тільки прихвєсір, бо йому шіби то не пасує коминдирувати „бадматуцтво“. — Аж під вечер слухаю — прихвєсір базікає: — хто вчив хай і куминдирує — і цавком рихтельно! Тай з цього вишшов чистісінко український лад, бо концерту не було.

Я зі злости пішов до наского ворецдара Воргача, та відмовив по козацьки сєєжінку, легкі і кутну кишку, вівкав до тринацяті години і потому поманджав вивіскам та викрутасам на гайзинбант, тамечки кондуктір посадив мене до осібної цимбри невеличко, і то на порцелянове крісло з дюрков і я так без припадку заїхав аж в свій куринь. — Мокриниско наворкотіла скільки хтіла ажим вобразок від ксендза Бартоша вказав, а баба з хати! Шана вам ксенже Бартош за це пуджіло! — бувбы з бабов не порадав.

За три дні по ці параді дістак письмо від одної молодичи ця я ни знаю габресу до одного ксендза наского що теж був ан параді, бо вона має важкий гантерас. — Я знаю цего ксендза, він є цилібатник, ни жінкатий, бо такі тільки свѣтому воїцу до сподобанье, тільки ни знаю ци ці молодичи дати габрис ци ні? — як ти камрате радиш? Кобим знав що жадному ніц не пошкодит, то бим дав.

Пиши борзенько бо приходит ця цавком збараніти від біскупско-канонічкѣх парад.

Юлюю Тя в сам шпіц хавки
Твій Трохим,

ШИФКАРТЫ ПО \$26.

Повѣдомляемо нашихъ прїятелей і тѣхъ, що намѣряють ѣхати до краю, и що пишуть до насъ о цѣну шифкартъ, що шифкарты теперь стоятъ \$26, а шифы отходятъ: 25. и 29-го януаря; въ февруари — 1-го, 5-го, 6-го, 8-го и 12-го. Просимъ тѣхъ, що ѣдутъ до насъ, щобъ если повѣдомляють насъ о своемъ выѣздѣ — подавали завсѣгда — о которой годины ѣдутъ на поѣздъ, и на какой коля — чи на Пенсильванійской, чи на Литай Вали, Лакваня, Ири и прч. Если намъ тое выѣзжающей не напише, то мы и не можемо выйти противъ него. Просимъ одже на тое добре уважати.

ПАССАЙСКІИ РУСИНЫ

во всякихъ потребахъ якъ за шифкартами, въ справахъ нотаріальныхъ и прч. удаватися до своего русского человека:

Юрія Кокайка,

130 — 3. ул.

ГАННАС, М. 3.

Кокайка посылает гроши до старого краю, спродает лоты, асекурует от огня и на житье.

Русины удаваться въ потребности до своего человека, бо чужихъ вспомогати — то встыдъ.

До „Самопомочи“ вписуйте тоже Ваши жены и дѣточки, бо въ той сибсоби утворимо тутъ на американской земли велику русску родину.

Якѣ звучили бы Тропарѣ и Кондаки переведены на рутенійсько украинску мову.

Кондакъ, Гласъ, 1.

„Вставьсь Пане з ями з гоніром, і всѣ Січ гулькнула на ноги, козачиська ревут гетьманови, сваха костомаха помандрувала в безвісти, Адам вівкає до загину, Ева полускає торочки и регоче с, що ти всім своїм вставаньем додав куражу!“

Богородиченъ.

„Гаврило виворожив тобі Дівко: регочи ця голосно що набере в тобі тіла Гетьман, в твоїх закомарках, як нам базікав справдешний Давид; з явилась ця ширша ніж небо, поносиш Будівничого твого; Шана вчѣпшому ця тебе, шана йому за це, що виліз з тебе, шана що збавив наский гурт рїздом твоім.“

II.

Тропарѣ, Гласъ, 2.

„Якісь примандрував до свахи костомахи, житьє вічне, тосъ задалегідъ знехтував пекло своїмъ боскою яснотством, а як всі вмерці дали драпака з ямі, то всѣ небесна мїць зарєвила: Житя Давачу Пане наский, шана тобі за це.“!

Кондакъ, Гласъ, 2.

Вставісь з ями міцний Збавцю, а пекло в виділо чуд! вмерці дали драпака, бо перепудили ця козачиська клипнули вітшіля ця, і Адам підсміхне ця, а Січ Збавцю реве тобі та стогне.“

Богородиченъ.

Ані в наску мазинцю не влазить ця стільки, які хвальні твої секрета боська Дівко, чистісць запичитувана, дивіцтво встерєжене, хоць Мама справдешна, Біг вродив ця справдешний, до його мов пацір щоб збавив наский души.“

(Дальше буде.)

Вокальво - декламаторскій вечерокъ.

Першій вокально-декламаторскій вечерокъ, полученный съ танцями, устроюють члены „Читальни им. Ивана Наумовича“ дня 1. февраля 1908. въ галл Мигалика, ч. 1341 Евня А (вежи 71. и 72. ул.) Нью-Йоркъ, на который запрашає всѣхъ Русинъвъ зъ Нью Йорку, Бруклина, Іонкерсъ и другихъ окрестностей.

Комплетъ:

„Самопомощъ“ выплачає \$500 посмертної заповіді по членѣ. За жену члена \$250.

J. Chomiak, 401 Maple St.,

Михайл П. Баландюк, секр.,

Mt. Carmel, Pa.

Русины! Где Васъ собереть горстка, злучѣтся въ Братство и приступайте до одинокой русско-народной организации въ Америкѣ, до Русской Народной „Самопомочи“, которая подъ свой прапоръ принимаетъ всѣхъ Русинъвъ безъ розниці вѣроясповѣданія и стану.

На спродажъ.

Кто желаетъ набыти собѣ власный домъ и кольканайцать акровъ землѣ, за приступну цѣну, пай напише до нашей редакціи. Реальность находится въ красной околицѣ, коло майновъ. Теперешний властитель Русинъвъ хоче спродати съ причины конечного отъѣзду до старого краю.

Нашъ, русскій человекъ

Иванъ Е. Гаргай
МАЕ ВЪ ФИЛІДЕЛЬФІИ, ПА.
429 N 8th St.

банковий дѣмъ,

Посылаетъ онъ гроши до Европы и всѣхъ частей свѣта.

Спродаетъ шифкарты на наилучшіи линіи до краю п зъ краю.

Асекуруетъ отъ огня и на житье.

Спродаетъ лоты въ Филідефельи и на околнці.

Русины въ Филідефельи повинни удиватисъ лишь до своего русского человека. — Кто спомогаетъ чужихъ и не своихъ, той не есть честнымъ Русинъмъ.

Памятайте и знайте, что импортовану русскую водну (горѣлку) достанете только у русского человека

Теодора Конавича,

73 N. 4th Street, BROOKLYN, N. Y.

Онъ спродаетъ тоже русскій импортованный Спиртъ и солодкіе ликеры.

Шампанское царское вино изъ Садовъ Россійскаго Императорскаго Министерства Удѣловъ.

Мае онъ тоже велику Галю на балы, весѣля и митинги. Русскіе люди! Идѣте до своего русского человека!

Ансоніацѣ читайте и памятайте,

что если хотите напиться здорового пива, тонай-снова вина, краевой сигаретъ, або закурвати смачного цигара, то идѣте до

Тосифа Варколика
160 Jersey Street, Ansonia, Conn.

Г-нъ ВАРХОЛИКЪ пошлетъ вамъ тоже гроши, где только хотите, спродаетъ шифкарты и во всѣхъ дасѣ добру раду, какъ честный русский шпіртъ.

Въ готели г-на Варколика находится великій автоматичный фортенъ, который для развѣселия грѣ мелодіи найславнѣйшихъ композиторовъ. — Идѣте и переконаетесь.

Мае онъ тоже велику Галю съ сценою для театральныхъ представлений, а тоже на весѣля, балы и митинги. Такъ креныхъ галъ якъ ВАРХОЛИКОВА, мило и въ Нью Йорку знайдєся.

Джерзитчане памятайте що

Илія Тарбай

114 Morris St., JERSEY CITY.

Мае за барою завсѣгда свѣжы напѣ цигары и темперъ.

Кто женится на иле весѣля робити до галѣ Тарбай а онъ, яко честный русский человекъ, каждого честно обслужитъ. Русины не миняйте своего!

Кто приѣзжаетъ до Нью Йорку,

най поаме съ собою адресъ до словенского Салоннеты:

JOHN PENCAK,

324 East 71st Street,

Если робите весѣля, то идѣте лишь до галѣ Пенцака, — бо галя велика, а онъ яко честный человекъ словянщїи, обслужитъ васъ честно.

Въ галл Пенцака Русины сходятся на митинги.

ЯремаиКварцлнскій,



якъ такожъ доставителъ керпчѣвъ на весѣля и хрестини.

129 E. 7. ул., НЬЮ ЙОРКЪ.

Враты! По шю ити до чужою въ подобныхъ случаяхъ, коли сѣеи человекъ — Русинъ.

КТО ХОЧЕ ѢХАТИ НА ФАРМЫ ВЪ СИБИРЬ?

По поводу того, что русскіи селяне, мешкаючи въ Европейской Россіи въ послѣднихъ часахъ начали громадно переселятисъ на богаты, урожайны землѣ въ Сибири, — многіи изъ американскихъ Русинъвъ пытаются настъ, чи неможна бы въ Сибирь, на фармы, ѣхати зъ Америки.

На той вопросъ дамо належитый отвѣтъ познѣйше, а опка що, просимо тѣхъ, що мають охоту поѣхати на фармы въ Сибирь, — щобъ писменно зголосились въ редакціи „Поступна“.

ДЖАНЪ МАЙЕРОВСКІИ
83 Норт 7 Стритъ, кор. Вайтъ Ав
BROOKLYN, N. Y.



Если ѣдете до Бруклина, то берѣте съ собою адресъ до Майеровского; в его готели знайдете кренювъ а если иѣ, то Вамъ онъ покаже, где мешкають. Майеровскій має тоже велику Галю на балы и весѣля.

P.V. Rovnianek & Co

ПОСЫЛАЕМО ГРОШѢ до всѣхъ частей свѣта скоро и безпечно.

ПРОДАЕМО ШИФКАРТЫ до краю и зъ краю по дешевыхъ цѣнахъ и на наилучшіи пароходы (шифы).

Кто выбраєся до Америки изъ старого краю, тѣмъ особенно ДАЕМО свою помощь.

Купуємо и перемѣняємо заграничныи гроши.

ПРІЙМАЕМО ГРОШИ до вкладки и платимо добрый процентъ.

ВКЛАДАМО ГРОШѢ до банковъ въ краю и вѣрно доручимо Вамъ вкладну книжку.

КОЛЕКТУЕМО ПЕИДУ и ДОЛГИ по всей Америкѣ. Удавайтесь до насъ, а всегда свое получите.

П. В. РОВНЯНЕКЪ & КО.,
25 Ave. A, Cor. 2d Street, NEW YORK.

Pittsburg, Pa. Connellsville, Pa. •
612—614 Grand St. 113 W. Main St.

СЛОВЕНСКІИ КРАВЦѢ

Янчекъ и Игритскій

1901 Lexington Avenue,

мѣжъ 118. и 119. улицами, НЬЮ ЙОРКЪ.

Роблять всякіи новомодныи убранья для мушпінъ, по дуже дешевой цѣнѣ. — Если хотите мати добре убранье, то идѣте до нихъ, а не пожалуете.

Въ нашей друкарни можна получить слѣдующіи книжки:

Иллюстрована Исторія Руси \$1
Русскіи народныи пѣсни (коломайки)
Декламаци Ивана Кума
Коляды
Товарищескіи забавы
Якъ закладати сады
Жизнь Прєсв. Богородицы
Що насъ губитъ
За сиротомъ Богъ съ жаліемъ
Герой изъ подъ хлоп. стрѣхи
Наша Исторія
Отче нашъ
Сборникъ стихотвореній
Галышка
Сироты
Изъясненіе Божєст. Литургіи
Сказки и розказы
Исторія Руси
Повѣсти
Житія Святыхъ
Борба о душу
Гал. розказы
Онуфрій Грушкевичъ
Нѣтъ
Иванъ Дуракъ
Иванъ рѣзбаръ
Жертвы пьянства
Митропол. Андрей Шептицькій
Первыи послы гал. Руси
Прєп. Евфрозина

Кто спроведжає отразу за \$5.00, той по 15 проценъ таньше.

Молитвословы по рѣжной цѣнѣ, образы гыхъ изъ наилучшихъ русскихъ литографій Москвѣ.

СТАРОКРАЕВЫ МЕДИЦИНЫ

можно получить въ русского аптекаря въ Кінстонъ, Па. Медицины спроваджає онъ просто найславнѣйшихъ докторѣвъ зъ краю, на всѣ слабости. Напишѣте ему що васъ болитъ, а с яко старый, практичный антикаръ, пошлетъ м. цину, которая скорше поможе, якъ медицина, тору дають американскіи докторы.

Листы адресуйте:

РУССКА АПТЕКА,

437 Main St., Kingston, Pa.